

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 7173

гр. София, 22.02.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 40 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ

като разгледа докладваното от СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ Гражданско дело № 20221110169195 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на А. Х. К. срещу СО.

Ищецът твърди, че въз основа на наказателно постановление № 271958/2016г., връчено му на 05.11.2017г., с което му е наложена глоба в размер на 100лв. от СО. За събиране на вземането било образувано изп. дело № 1585/2021г. по описа на ЧСИ М. Б.. Поддържа, че в чл. 82, ал. 1, б. „а“ ЗАНН е предвидено, че административното наказание не се изпълнява, ако са изтекли две години, когато наложеното наказание е глоба. В случая наказателното постановление било връчено на 05.11.2017г., а изпълнителното производство било образувано през 2021г., тоест изтекъл е срок по-дълъг от 2 години. Ето защо счита, че вземането е погасено по давност.

Съобразно изложеното моли за постановяване на решение, с което да бъде признато за установено, че не дължи на ответника сумата от 100лв., представляваща наложена глоба.

Ответникът е депозирал отговор на исковата молба в законоустановения срок. Счита, че искът е недопустим, евентуално неоснователен. Твърди, че дори в случай на отпадане на възможността за принудително събиране на сумата, самото задължение продължава да съществува, което налага отхвърляне на иска.

Съобразно изложеното се моли за отхвърляне на предявения иск.

Предявен за разглеждане е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439 ГПК.

Предявеният иск е допустим, а доводите на ответника, че в случая ставало въпрос за иск по чл. 124, ал. 4 ГПК са неоснователни. Целта на производството не е да се установи факт, а да се признае, че вземането не съществува (не може да бъде реализирано принудително) поради изтекла погасителна давност.

Компетентен да разгледа предявения иск е гражданският съд, тъй като редът за събиране на публичното вземане определя и компетентния съд, който следва да се произнесе по исковата молба за установяване несъществуването на това вземане. И доколкото в настоящия случай на основание чл. 163, ал. 4 ДОПК вр. чл. 2, ал. 3 ЗЧСИ публичното вземане е възложено за събиране на частен съдебен изпълнител, то и предявеният иск с правно основание чл. 439 ГПК следва да се разгледа от гражданския съд - в този смисъл е практика на смесените състави на ВКС и ВАС – Определение № 52/29.12.2020г. по дело № 38/2020г.

Ищецът твърди за вземането да е изтекла предвидената в ЗАНН изпълнителска давност, поради което същият следва да докаже, че е изтекъл предвидения в закона срок, а в тежест на ответника е да докаже обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на давността, за което не сочи доказателства.

Представените от ищеца писмени доказателства са допустими, относими и необходими, поради което следва да бъдат приети.

На основание чл. 140, ал. 3 ГПК делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, за което да се призоват страните.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **30.03.2023г. от 10:50ч.**, за която дата и час да се призоват страните.

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклада по делото съобразно мотивната част на определението.

ПРИКАНВА страните към **спогодба, медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.**

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото документите, приложени към исковата молба.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение, а на ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____